

ge at få det her til at virke mere decentralt og uafhængigt og frit, end det er. Jeg synes bare, det ville være nemmere, hvis man skrev det klart og utvetydigt, at det er sådan, det er. Og så ville der altså ikke være tale om, at ministeren »gav udtryk for«. Nej, så ville der være tale om, at ministeren klart og utvetydigt sagde: Det kan I lige så godt opgive at beskæftige jer mere med.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Men det vigtige i den sag her er jo også, om det her reelt giver en større frihed for universiteterne til at få oprettet nye uddannelser. Der sagde Enhedslistens ordfører jo tidligere, at han også havde den opfattelse, at det faktisk ville være relativt sjældent, at ministeren ville gribe ind i den her proces og gribe ind i de godkendte uddannelser, som Akkrediteringsrådet så står for. Så hvad er ligesom bekymringen, hvis det faktisk er sådan, at det her vil give mere frihed og det reelt vil blive Akkrediteringsinstitutionen, der altovervejende godkender uddannelser på universitetsområdet?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er mit indtryk, at det ikke vil give mere frihed. Det er også mit indtryk, at det også i dag er sådan, at hvis uddannelsesinstitutioner har forslag til at oprette nye uddannelser, er det ikke sådan, at ministeren rutinemæssigt siger, at det må de ikke, men at ministeren som regel siger, at det er en god idé – og så undtagelsesvis siger, det må de ikke. Og det er bare den tilstand, vi bevarer.

Derfor kan man da godt sige, at det her lovforslag næppe indeholder nogen forringelser, det gør bare nogle ting meget mere uklare. Og så forsøger man at sælge et budskab om, at man opretter en uafhængig Akkrediteringsinstitution og giver universiteterne mere frihed, selv om det ikke passer. Og det synes jeg er sådan lidt irriterende.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg skal nu give ordet til videnskabsministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil først og fremmest gerne takke for debatten, også den samlede opposition, for jeg synes selvfølgelig, det er væsentligt, at vi, når vi laver et så omfattende lovforslag, som er meget vidt-

rækkende og kommer til at omfatte rigtig mange uddannelser og studerende og vores universitetssystem, får sat fokus på alle detaljer. Så derfor skal hr. Per Clausen absolut ikke have ris for det, tværtimod.

Men til gengæld synes jeg nok – lidt i forlængelse af, hvad først fru Charlotte Dyremose og nu sidst også fru Charlotte Fischer var inde på – at hr. Per Clausen oversælger problematikken lidt i retning af at skabe en masse problemer, man så også selv sætter spørgsmålstegn ved. For hvad angår det her med kattelommen, så tror jeg altså ikke, der er nogen, der gør sig forestillinger om, at det skal misbruges eller anvendes i alle de forskellige sammenhænge, som hr. Per Clausen i dag har antydnet.

Kl. 15.45

Jeg vil også gerne sige her, at alle gode ændringsforslag fra hr. Per Clausen selvfølgelig er velkomne. Jeg tror bare, hr. Per Clausen skal passe på, for han henviste gang på gang til høringssvarene, og jeg tror, at vi, der har siddet i adskillige timer og lavet det endelige lovforslag, kan sige, at disse høringssvar har været genstand for en meget, meget nøje gennemgang i relation til den endelige udformning. Som det f.eks. er nævnt, har vi jo brugt ordet undtagelsesvis i § 10, stk. 3, netop fordi vi gerne vil understrege, at det er undtagelsesvis.

Når det ikke er mere præcist, er det ikke – og jeg citerer hr. Per Clausen fra talerstolen – fordi det skal virke mere uafhængigt og decentralt, end det er. Nej, det er det ikke. Det er simpelt hen formuleret sådan, fordi vi ikke har noget ønske om, at det skal bruges. Det er bare en mulighed, der foreligger, og jeg vil gerne sige, at jeg i hvert fald som minister lægger utrolig meget vægt på det, der står om, at der er mulighed for, at jeg kan gøre et eller andet, såfremt der er noget, der ikke opfylder de lovgivningsmæssige krav. Jeg mener også, som hr. Martin Henriksen var inde på i et par omgange, at vi er ilde stedt – både Folketing og minister – hvis det er således, at vi ikke har muligheden i den sammenhæng.

Hvad angår de enkelte uddannelser, var jeg glad for, at hr. Per Clausen tilsyneladende kom til at tale over sig, da han sagde, at han for så vidt heller ikke gik ud fra, at det var noget, der ville blive brugt særlig meget. Det tror jeg heller ikke. Det kan jeg ikke forestille mig at det vil blive.

Så skal jeg lige sige med hensyn til relevansen og hr. Per Clausens henvisning til udlandet, at man bliver nødt til at se det i den sammenhæng,